

Ràdio Olot, patrimoni de la ciutat

Els professionals de Ràdio Olot, a la cercavila. Foto: J.C.

Sovint les coses de casa es menystenen pel fet de tenir-les tan a prop o –el que és més greu– pel fet de valorar més el de fora que el de dins. Aquest esnobisme és un dels mals de la nostra societat. És curiós veure com ens embadalim amb allò macro i en canvi no valorem el sentit de les coses petites. Els mitjans de comunicació són un reflex d'això. Quantes vegades hem valorat els mitjans de casa i quantes els de fora quan visiten el nostre territori? Fem-nos aquesta pregunta. I quantes vegades els de fora han vingut a cobrir coses tan importants per als veïns d'una zona com la remodelació del seu carrer? Possiblement mai. En canvi, els locals sempre hi són i potser per això, de vegades, no se'ls té tant en compte com caldria. Els mitjans locals o comarcals han de portar en el seu ADN el caràcter i el tarannà de la gent a la qual representen. Només així aconseguen l'arrelament. Ràdio Olot celebra 65 anys d'història i ho fa amb el compromís, rigor i professionalitat que sempre l'ha caracteritzada. Poques emissores com la d'Olot són patrimoni de la seva ciutat. Ho demostra la participació que té cada vegada que organitza una activitat o l'impacte de les seves informacions. La connexió de l'emissora amb els garrotxins és innegable durant tots aquests anys. Compromesa no només amb la seva àrea d'influència sinó amb el país, compta i ha vist passar pels seus micròfons centenars de persones que avui han fet del periodisme la seva professió. L'arrelament és molt difícil d'aconseguir. Cal vigilar, sovint, amb aquelles aventures que amb l'ànim de créixer ens poden fer perdre l'origen. L'essència sempre s'ha de mantenir.

Que Ràdio Olot deixés de retransmetre la ballada dels gegants el dia del Tura no s'entendria perquè, per a molts, que la ràdio no hi fos és com si faltés l'altaveu que trasllada la nostra festa als olotins repartits pel món. És el mitjà que fa posar la pell de gallina als que són fora quan els gegants s'ajunten dansant a la plaça Major. En aquell moment, encara que l'oient no ho vegi, s'emociona. Perquè la ràdio són sensacions i de sensacions locals també n'hi ha i moltes. Per això, som aquí els mitjans locals... perquè no oblidem que... els mitjans locals sempre i són. Per tant, valorem-los com es mereixen.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-09-2016 Pàgina 28

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/1002832-radio-olot-patrimoni-de-la-ciutat.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui